

Bet Font. Biòloga i exdiputada d'ICV al Parlament de Catalunya

Quan a les darreres dècades del segle XX, des del món ecologista es va començar a lluitar contra els delictes ambientals, hi havia qui volia contraposar el desenvolupament econòmic i la preservació del medi ambient. Com si fer lleis que obliguessin a gestionar correctament els residus o a evitar la contaminació de l'aigua o l'aire fos un perjudici per les indústries (i altres activitats), que no es podrien guanyar la vida per culpa d'aquestes limitacions.

Amb els anys, els sectors econòmics s'han adonat que és totalment compatible una cosa amb l'altra i, fins i tot, moltes empreses han incorporat el medi ambient i la sostenibilitat dins la seva estratègia. Sovint es tracta de les empreses capdavanteres en el seu àmbit que demostren clarament que es pot ser sostenible al mateix temps que viable i rendible econòmicament.

Malauradament, no podem tirar coets perquè encara hi ha qui, a la que pot -per exemple, quan hi ha un relaxament en el control per part de l'administració- se salta les normes i contamina sense pudor per estalviar-se diners; o hi ha qui utilitza el "verd" només per rentar la seva imatge. Volem creure, però, que són minoria.

En general, les exigències en matèria ambiental ja no es perceben com una amenaça sinó com una necessitat, tant pel nostre benestar com pel de les generacions futures. És més, l'harmonització del desenvolupament econòmic i el consum eficient dels recursos, ara mateix, es considera com una bona oportunitat per generar ocupació.

Una prova d'això és l'economia verda, o sigui, aquell conjunt d'activitats econòmiques que tenen per objectiu fer un ús eficient dels recursos, reduir els riscos ambientals i la pressió sobre els sistemes naturals, recuperar espais degradats, millorar el benestar humà i l'equitat social, etc.

Es tracta d'un sector que, en el cas d'una ciutat com Barcelona, va créixer un 3% entre el 2012 i el 2014, i ocupa entre el 2'6 i el 3'7% dels treballadors de la ciutat¹; i resulta que encara té davant seu un ventall d'oportunitats, sovint vinculades a estratègies locals, nacionals o internacionals (de lluita contra el canvi climàtic, d'economia circular, eficiència energètica o mobilitat sostenible, entre moltes altres).

L'economia verda és un sector en permanent evolució, que innova i es relaciona amb la resta de activitats econòmiques. És un sector que busca sinèrgies, a través de xarxes en les quals participen empreses, centres de recerca i organismes públics. Li queda encara camí per recórrer; un camí que serà més planer si les administracions porten a terme estratègies d'impuls a l'economia verda i circular, i fomenten la incorporació de la sostenibilitat a la resta de sectors. Des d'un punt de vista de país, és molt més interessant fomentar aquest tipus d'ocupació que la que va associada a projectes que recentment s'han plantejat, vinculats al sector turístic i del lleure, que generen llocs de treball més precaris i de baixa qualitat.

La ciutadania, en tant que consumidors, tenim també el nostre paper a l'hora de facilitar que l'economia verda segueixi una tendència positiva: podem optar per consumir productes ecològics, triar destinacions turístiques sostenibles, o sol·licitar serveis a empreses de l'economia social i solidària.

---

¹ Segons l'Estudi sobre l'Economia Verda a Barcelona, de l'Ajuntament de Barcelona i la Fundació Fòrum Ambiental, de novembre de 2015